

Tri kríže

Tri kríže, uprostred nevinný Kristus, dvaja lotri z oboch strán. Ukrižovali nevinného, za hriechy sveta, často počujeme, že aj za moje, tvoje viny. Čo to znamená pre mňa? To, že mám prísť na Veľký piatok a poďakovať Ježišovi? Ako to mení môj život, moju situáciu? Je to len história? Tradícia?

Toľkokrát som počula tie slová o smrti a kríži Ježiša Krista, toľkokrát som čítala veľkopiatočné pašie, toľkokrát som počula výzvy, ako máme Bohu vyznať svoje hriechy, toľkokrát som si povedala, že to sa mňa netýka, veď koľko ľudí je zlých, oveľa horších ako som ja. Veď ja som poslušná dcéra, v škole samé jednotky, žiadne problémy...počula som ako Boh vyslobodil ľudí zo závislosti na alkohole, na drogách. S tým ja predsa nemám problém. Nepotrebujem žiadne vyslobodenie. Či predsa? Áno, predsa... vyslobodenie zo spokojnosti samej so sebou, vlačnosti, samoospravedlňovania sa, videnia iných horších ako som ja.. No ja som problém dlho nevidela alebo som ho nechcela vidieť?

Nehovorila som tým Bohu, že Ho vlastne nepotrebujem? Napriek tomu, že som sedela v kostole, chodila na náboženstvo, robila veci, ktoré sa patria, majú? Veď to predsa stačí, či sa mýlim? Je viera súčasťou môjho života, je, a to je v poriadku. Alebo to má byť inak?

Ako je to s tebou milý brat, milá sestra? Si spokojný, sú veci „na poriadku?“, Je to to, čo chcel Pán? Mat' splnené povinnosti súvisiace s náboženstvom... stačí to? Nehovoril o niečom inom? Ale veď koľko ľudí nechodí do kostola, žijú oveľa hriechnejší život ako ja, ja som v poriadku. Pozri na nich, Bože... ja som predsa v poriadku.

Mýlite sa, podobne ako to bolo so mnou pred rokmi. Ježiš Kristus zomrel za mňa, rovnako ako za tých dvoch lotrov. Chce viac ako len vieru ako povinnosť, tradíciu. Chce tvoje a moje srdce, chce nás ako svoje deti, za ktoré zomrel a ktoré chce premieňať a vychovávať ako dobrý Otec.

Jedného dňa prišiel zlom aj do môjho života, vtedy akoby zmizli okuliare spokojnosti, akéhosi prikrášľovania si môjho života... a ja som videla skutočný stav, svoje hriechy a povedala som Bohu svoje ÁNO. Otvorila som Mu dvere... klope aj na tie tvoje... otvoriš MU? Áno, naruší tvoju zónu pohodlnosti, spokojnosti, sebeckta... On nepríde len na návštevu, na chvíľu, keď Ho zavoláme. On sa dal na kríži celý, jeho smrť a obeť bola úplná a chce aj nás celých. On klope, ale kľučka je len z našej strany. Ja som otvorila, chceš to spraviť aj ty? Ak áno, modli sa úprimne, možno nahlas vo svojej komôrke tieto slová:

Drabý môj Pane, Ty si zomrel aj za mňa, za moje hriechy, veľké, či malé, viditeľné, ale aj za tie skryté...

(Vyznaj Bohu svoje hriechy a trápenia, úplne konkrétne).

Ďakujem Ti za tvoju obeť a Tvoju dokonalú lásku. Miluješ ma takého (takú) aký (aká)som. Chcem, aby si sa stal Pánom môjho života. Aby si ma premieňal a okresával v moci Ducha Svätého. Otváram Ti svoje srdce, vojdí doň a vládni v ňom. Verím, že jedine pre Tvoju smrť môžem byť zachránený(á), a mať raz večný život s Tebou. Pomáhaj mi, Pane, aby som prijal(a) Tvoje dielo vykúpenia aj do svojho života cele, úplne a bez výhrad, tak ako si Ty šiel za mňa na kríž cele, úplne a bez výhrad. A pomáhaj mi aj na ceste za Tebou, zdvihni ma, keď padnem a chráň ma, aby som nikdy nezišiel (nezišla) z tejto cesty. Amen.

Zuzana Medved'ová